



การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 14
The 14th STOU National Research Conference

ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสด็จวนชยางค์กุลวิทยา จังหวัดลำปาง

The Effects of Using a Guidance Activities Package Based on Cooperative
Learning to Develop Teamwork of Mathayom Suksa III Students at
Sadet wanachayangkulwittaya School in Lampang Province

จิรพร อีระบุตร (Jeraporn Dhiraputra)¹ วัลภา สบายยิ่ง (Wunlapa Sabaiying)²
อรุณ วงษ์ทิม (Sukaroon Wongtim)³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบการทำงานเป็นทีมของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ 2) เปรียบเทียบการทำงานเป็นทีมของนักเรียนกลุ่มที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวการเรียนรู้แบบร่วมมือและกลุ่มที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนเสด็จวนชยางค์กุลวิทยา จังหวัดลำปาง จำนวน 2 ห้องเรียน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 44 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม กิจกรรมทั้งหมด 12 กิจกรรม มีค่าความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 4.66 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.54 อยู่ในระดับมีความเหมาะสมมากที่สุด 2) กิจกรรมแนะแนวปกติ และ 3) แบบวัดการทำงานเป็นทีม ที่มีค่าความเที่ยงทั้งฉบับ เท่ากับ .90 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยปรากฏว่า 1) ภายหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือนักเรียนกลุ่มทดลองมีการทำงานเป็นทีมสูงกว่าก่อนการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักเรียนกลุ่มที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือมีการทำงานเป็นทีมสูงกว่าของนักเรียนกลุ่มที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

คำสำคัญ ชุดกิจกรรมแนะแนวการเรียนรู้แบบร่วมมือ การทำงานเป็นทีม มัธยมศึกษา

¹ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตร ์แขนงวิชา การแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช
e-mall 2462necsy@gmail.com

² หลักสูตรศึกษาศาสตร ์แขนงวิชา การแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช e-mall 2462necsy@gmail.com



การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 14
The 14th STOU National Research Conference

Abstract

This research aimed to 1) compare teamwork of experimental students before and after using cooperative learning guidance activity set and a regular guidance activity set. The samples used in the research were Mathayom Suksa III students in the first semester of the 2024 academic year at Sadet Wanachayangkulwittaya School, Lampang Province, consisting of 2 classrooms, selected by cluster random sampling to be divided into the experimental and control groups, with a total of 44 samples. The research instruments included 1) a guidance activity set using cooperative learning to develop teamwork, a total of 12 activities with an inter-item consistency (OIC) of 4.66 and a standard deviation (S.D.) of 0.54, which is at the most appropriate level; 2) regular guidance activities; and 3) a teamwork measure with a total reliability of .90. The statistics used for data analysis included mean, standard deviation, and t-test. The research results showed that 1) after using the guidance activity kit using cooperative learning, the experimental group students had higher teamwork than before using the guidance activity kit at a statistical significance level of .05, and 2) the group students who used the guidance activity kit using cooperative learning had higher teamwork than the group students who used the regular guidance activity kit at a statistical significance level of .05 level

Keywords: Guidance activity package based on cooperative learning, Teamwork, Mathayom Suksa



การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 14 The 14th STOU National Research Conference

ความเป็นมาและความสำคัญ

สังคมในยุคปัจจุบันเกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางด้าน เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนวิถีชีวิตในการดำรงชีวิตของประชาชนอันเนื่องมาจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีที่มีความก้าวหน้ามาทั้งการสื่อสารที่รวดเร็ว การขนส่งที่ทันสมัย จึงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสู่สังคมในปัจจุบัน ซึ่งปัจจุบันสังคมไทยให้ตื่นตัวให้ความสำคัญ และให้ความสำคัญกับการทำงานเป็นทีม เพราะต่างมองเห็นความสำคัญของการที่มีความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ ที่หลากหลายในการทำงาน ซึ่งจะช่วยให้ทีมงานมีความสมบูรณ์ และมีประสิทธิภาพมากกว่าการแก้ปัญหา หรือการดำเนินงานแบบเดิมที่ต่างคนต่างทำงานของตน ญัตถุพันธ์์ เซอร์นันท์ และคณะ. (2545, น. 16) เพราะบุคคลไม่อาจอาศัยอยู่คนเดียวได้ จำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่น ด้วยเหตุผลที่ว่า บุคคลมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ที่แตกต่างกัน ด้วยเหตุนี้ การทำงานเป็นทีมจึงกลายเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการทำงานร่วมกัน

การทำงานเป็นทีมหรือการทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นทักษะที่สำคัญประการหนึ่งที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนเป็นการแสดงออกถึงความสามารถของบุคคลในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยครูผู้สอนจะส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารมีแนวคิดใหม่ ๆ เพื่อให้ไปสู่ผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพพร้อมทั้งเปิดใจยอมรับความคิดเห็นนักเรียนจำเป็นต้องเรียนรู้และเข้าใจความสำคัญในการทำงานเป็นทีมหรือวิสัยทัศน์ใหม่ ๆ เป็นผู้นำในการสร้างสรรค์ผลงานยอมรับความผิดพลาดและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข วิจารณ์ พานิช, (2555) เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการอยู่ร่วมกันในสังคมหรือการทำงานเป็นทีมได้ ต้องใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียน เป็นการเรียนรู้ที่สนุกสนาน เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีบทบาทมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ด้วยการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล เพื่อให้มีทักษะกระบวนการในการทำงาน การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสมรู้จักการหลีกเลี่ยงการกระทำอันไม่พึงประสงค์ที่จะส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อรอนงค์ โฆษิตพิพัฒน์ (2560, น. 38) ได้ศึกษาถึงการพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีมด้วยรูปแบบการสอนแบบร่วมมือ ในรายวิชาสัมมนาวารสารศาสตร์ พบว่า ผู้เรียนใส่ใจรับผิดชอบงานและรับฟังแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเป็นอย่างดี ทำให้เกิดความสามัคคีในทีม นำไปสู่ความสำเร็จของกลุ่ม

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการจัดการเรียนรู้ที่นำไปสู่การพัฒนาการทำงานเป็นทีม เนื่องจากการจัดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการจัดการที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยเตรียมผู้เรียนให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถทำงานร่วมกันช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียนรู้ ให้คำปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด มีความรับผิดชอบ พยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็ม ความสามารถ ตระหนักถึงความสำเร็จเพื่อให้ได้มาซึ่งการเรียนรู้ของตนเองและของทีม ทำให้เกิดการเรียนรู้และปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ชมนน ตั้งพิทักษ์ไกร (2558, น.65-69,74) ที่ศึกษา การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถนำไปใช้ส่งเสริมทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้ และงานวิจัยของ ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2558, น.184) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ช่วยทำให้เกิดการทำงานเป็นทีมเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

สภาพปัญหาที่พบในนักเรียนโรงเรียนเสด็จวนชยางคกุลวิทยา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียนในรายวิชาแนะแนว และจากการสอบถามครูผู้สอนในแต่ละรายวิชาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 63 คน พบว่าเมื่อมีการจัดการเรียนรู้แบบเป็นทีมมีนักเรียนบางส่วนไม่มีส่วนร่วมในการทำงาน ทำให้เกิดการแยกตัวออกจากเพื่อน



การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 14 The 14th STOU National Research Conference

ไม่ให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนไม่ให้ความร่วมมือเมื่อมีการจัดการเรียนการสอนของครู ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นักเรียนในห้อง นักเรียนให้เหตุผลว่า นักเรียนจะชอบทำงานที่เป็นงานเดี่ยวมากกว่าการทำงานเป็นทีม เพราะการทำงานเป็นทีมมักจะถูกเอาเปรียบจากเพื่อนมักจะโดนปล่อยให้ทำงานเพียงคนเดียว และการทำงานเดี่ยวได้ผลงานตามที่ต้องการสามารถทำงานออกมาได้ดีกว่า แต่กิจกรรมเป็นทีมที่มีการแบ่งงานกันทำนักเรียนจะไม่ค่อยให้ความสนใจ งานส่วนใหญ่ที่นักเรียนที่เรียนเก่งจะได้เป็นหัวหน้าและเป็นผู้ทำงานส่ง ส่วนสมาชิกภายในทีมจะไม่ค่อยมีส่วนร่วมในการทำงานมักจะอ้างว่าตัวเองทำไม่เป็น ทำไม่เก่ง ทำไม่สวย ส่วนนักเรียนที่เก่งจึงมักจะได้ทำงานคนเดียวและให้เหตุผลว่าเชื่อมั่นในความสามารถของเพื่อนและต้องการให้ผลงานนั้นออกมาดีที่สุด ในส่วนของนักเรียนกลุ่มอ่อนให้เหตุผลว่าไม่ชอบทำงานเนื่องจากทำแล้วเพื่อนในกลุ่มไม่ยอมรับผลงานคิดว่าผลงานนั้นไม่ดีพอ ปัจจัยดังกล่าวส่งผลให้ผู้เรียนขาดทักษะการทำงานเป็นทีม ผู้เรียนไม่กล้าแสดงออก ขาดความมั่นใจในตนเอง มีทัศนคติไม่ดีต่อการทำงานเป็นทีม ดังนั้นเพื่อแก้ปัญหาครูผู้สอนจึงจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงออกซึ่งศักยภาพ หรือความรู้ความสามารถของตนเองออกมาโดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุด ทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา สังคมและอารมณ์ โดยเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงมีสัมพันธ์กับบุคคลแวดล้อม จากสถานการณ์ต่าง ๆ การฝึกทักษะการเรียนรู้ การสรุปความรู้ด้วยตนเอง และการได้นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันหรือในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนวิชาแนะแนวมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสด็จวนชยางค์กุลวิทยา จังหวัดลำปาง โดยนำชุดกิจกรรมแนะแนวโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาการทำงานเป็นทีม ซึ่งเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการช่วยเหลือกัน แบ่งหน้าที่รับผิดชอบ ผู้เรียนรู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น เข้าใจและยอมรับในความสามารถของตนเองและเพื่อนสมาชิกในทีม มีเจตคติที่ดีต่อการทำงานเป็นทีม ผู้เรียนมีทักษะการทำงานเป็นทีมมากขึ้น รวมไปถึงการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งการทำงานเป็นทีมที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาทักษะการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขในชีวิตประจำวันต่อไป

วัตถุประสงค์

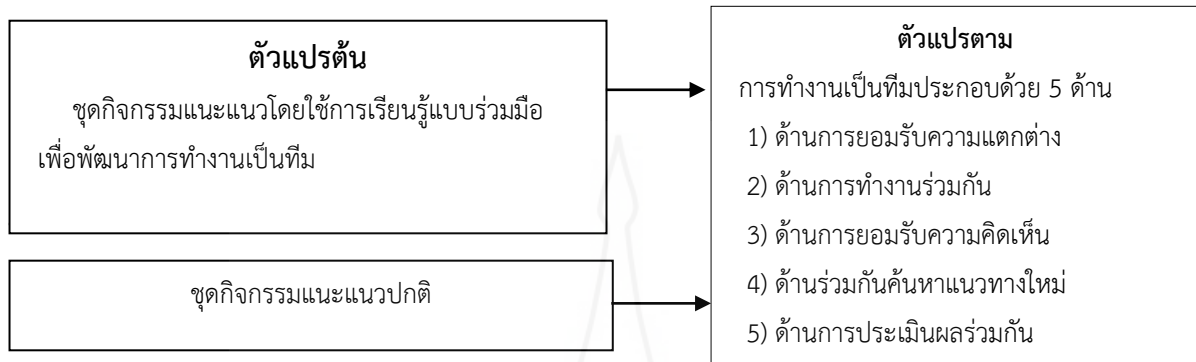
1. เพื่อเปรียบเทียบการทำงานเป็นทีมของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. เพื่อเปรียบเทียบการทำงานเป็นทีมของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวการเรียนรู้แบบร่วมมือและนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวปกติ

กรอบแนวคิด

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องสามารถนำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยได้ กล่าวคือ ผู้วิจัยศึกษาองค์ความรู้และแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือและการพัฒนาการทำงานเป็นทีม เพื่อสร้างเครื่องมือวิจัยที่เรียกว่า “ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม” มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนกับกลุ่มตัวอย่างวิจัย คูณานไปกับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวปกติ โดยใช้เครื่องมือวิจัยแบบวัดการทำงานเป็นทีม ประกอบด้วย 5 ด้าน ใช้ในการวัดก่อนและหลังใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว ดังรายละเอียด ดังนี้



การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 14
The 14th STOU National Research Conference



สมมติฐานการวิจัย

1. หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ นักเรียนกลุ่มทดลองมีการทำงานเป็นทีมสูงกว่าก่อนใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ มีนักเรียนกลุ่มทดลองมีการทำงานเป็นทีมสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้กิจกรรมแนะแนวปกติ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสด็จวนชยางค์กุลวิทยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 3 ห้องเรียน รวมจำนวนทั้งสิ้น 63 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสด็จวนชยางค์กุลวิทยา จังหวัดลำปาง จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 44 คน โดยการสุ่มแบบกลุ่มอย่างง่าย เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวปกติ กลุ่มละ 22 คน
3. ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย
 1. ตัวแปรต้น ได้แก่ ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม
 2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การทำงานเป็นทีม

นิยามศัพท์

1. การทำงานเป็นทีม (Teamwork) หมายถึง กระบวนการทำให้บุคคลกลุ่มหนึ่งร่วมกันดำเนินกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมายไปในทิศทางเดียวกัน สนับสนุนช่วยเหลือเอาใจใส่ซึ่งกันและกันใช้ทักษะประสิทธิภาพ ร่วมกันทำงานอย่างเต็มความสามารถ ร่วมกันแก้ไขปัญหาหรือสถานการณ์ที่พบเจอได้ มีการประเมินผลการปฏิบัติงานและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันในทีมในการทำงาน มีทักษะการทำงานเป็นทีม ประกอบด้วย 5 ด้าน ด้านการยอมรับความแตกต่าง ด้านการทำงานร่วมกัน ด้านการยอมรับความคิดเห็น ด้านค้นหาแนวทางใหม่ที่ดีกว่า และด้านการประเมินผลร่วมกัน
2. ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง แผนกิจกรรมแนะแนวที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการจัดกิจกรรมแนะแนวโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมจำนวน 12 กิจกรรม กิจกรรมละ 60 นาที รูปแบบการสอนที่ครูจัดการเรียนรู้โดยออกแบบให้ผู้เรียนร่วมมือกันทำงานเป็นทีม ทีมละ 4-5 คน แบ่งแบบคณะพิเศษ คณะความสามารถที่แตกต่างกัน ประกอบด้วยขั้นตอนการจัดกิจกรรม 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นเตรียม 2) ขั้นดำเนินกิจกรรม



การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 14

The 14th STOU National Research Conference

3) ขั้นปฏิบัติการกิจกรรมกลุ่ม 4) ขั้นตรวจผลงาน และ 5) ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผล ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ใช้การสอนดังกล่าวกับกลุ่มทดลอง โดยให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสมาชิกภายในทีม มีการทำกิจกรรมร่วมกัน โดยใช้กิจกรรมทีม มีเทคนิคคือ การเรียนรู้ร่วมกัน (LT) และการเรียนรู้แบบเกมแข่งขัน

3. ขุดกิจกรรมแนะแนวปกติ หมายถึง แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวที่จัดขึ้นให้นักเรียน โดยมีจุดประสงค์การเรียนรู้ของการจัดกิจกรรมแนะแนวเป็นไปตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ประกอบด้วย ชื่อกิจกรรม จำนวนคาบเรียน สำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ชั้น ได้แก่ ชั้นนำ ชั้นดำเนินกิจกรรม และชั้นสรุป สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ การประเมินผล และแหล่งการเรียนรู้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. โรงเรียนมีกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสด็จจวนขยางค์กุลวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง
2. ครูแนะแนวสามารถนำชุดกิจกรรมแนะแนวโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือไปใช้ในการพัฒนาการทำงานเป็นทีมของนักเรียน
3. เป็นแนวทางให้ผู้สนใจศึกษาและพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์อื่น ๆ ได้ศึกษาวิจัยต่อไป
4. ได้นวัตกรรมทางการแนะแนวที่ใช้พัฒนานักเรียนระดับมัธยมศึกษา

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง ที่มีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีการวัดผลก่อนและหลังการทดลอง
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสด็จจวนขยางค์กุลวิทยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 3 ห้องเรียน รวมจำนวนทั้งสิ้น 63 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสด็จจวนขยางค์กุลวิทยา จังหวัดลำปาง จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 44 คน ซึ่งสุ่มมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มแบบกลุ่มอย่างง่ายจากคะแนนแบบวัดการทำงานเป็นทีมตั้งแต่ระดับคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 15 คะแนน เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวปกติกลุ่มละ 22 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบวัดการทำงานเป็นทีมซึ่งสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการทำงานเป็นทีม ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ด้านการเข้าใจความแตกต่าง ด้านการทำงานร่วมกัน ด้านการยอมรับความคิดเห็น ด้านร่วมกันค้นหาแนวทางใหม่ๆ และด้านการประเมินผลร่วมกัน มีลักษณะแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของลิเคอร์ท (Likert)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีโครงสร้าง ดังต่อไปนี้

แบบวัดการทำงานเป็นทีม เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาวรรณกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาเครื่องมือโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือและการทำงานเป็นทีม



การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 14
The 14th STOU National Research Conference

ขั้นที่ 2 ศึกษาทฤษฎี เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการทำงานเป็นทีมจาก กุลรดา สุธีระเวช (2552) จากนั้นนำมาพัฒนาเป็นข้อคำถามของแบบวัดการทำงานเป็นทีม ซึ่งลักษณะของแบบวัดการทำงานเป็นทีมของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบมาตราประเมินค่า (Rating Scale) ตามลักษณะการสร้างแบบวัด 5 ระดับ โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียงระดับใดระดับหนึ่ง

ขั้นที่ 3 กำหนดวัตถุประสงค์และนิยามปฏิบัติการของตัวแปรที่ต้องการศึกษา แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ การยอมรับความแตกต่าง ด้านการทำงานร่วมกัน ด้านการยอมรับความคิดเห็น ด้านค้นหาแนวทางใหม่ที่ดีกว่า ด้านการประเมินผลร่วมกัน

ขั้นที่ 4 นำแบบวัดการทำงานเป็นทีม จำนวน 46 ข้อ ที่ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) ของแบบวัดที่สร้างขึ้น โดยผู้วิจัยกำหนดระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวบ่งชี้ถึงการทำงานเป็นทีม
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวบ่งชี้ถึงการทำงานเป็นทีม
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวบ่งชี้ถึงการทำงานเป็นทีม

ขั้นที่ 5 ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item objective congruence : IOC) ระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ ได้มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.50 – 1.00 จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการแก้ไขข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

ขั้นที่ 6 นำแบบวัดการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่แก้ไขแล้ว จำนวน 46 ข้อไปทดสอบใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 22 คน

ขั้นที่ 7 นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้มาวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามเป็นรายข้อโดยการวิเคราะห์ค่าระหว่างข้อกับคะแนนรวม (Item total correlation) และค่าความเชื่อมั่นความสอดคล้องภายในโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

(1) วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation) ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ได้ข้อคำถาม จำนวน 46 ข้อ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .45 - .87

(2) วิเคราะห์ค่าความเที่ยงของแบบวัดการทำงานเป็นทีมทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ 0.90 ซึ่งแสดงว่าแบบวัดมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับดีมาก

ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม จำนวน 12 กิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาวรรณกรรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและแนวทางการพัฒนาการทำงานเป็นทีม

ขั้นที่ 2 กำหนด และแนวคิด ทฤษฎี สาระสำคัญ ระยะเวลาที่ใช้ วัตถุประสงค์ เทคนิค/วิธีการ/ขั้นตอนการดำเนินการ สื่อ/วัสดุอุปกรณ์ และการวัดและประเมินผล ของชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม

ขั้นที่ 3 สร้างชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมให้สอดคล้องกับแนวคิดและวัตถุประสงค์ ประกอบด้วย 5 ด้าน จำนวน 12 กิจกรรม กิจกรรมละ 60 นาที



การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 14
The 14th STOU National Research Conference

ขั้นที่ 4 นำชุดกิจกรรมแนะแนวที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ให้ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่าง วัตถุประสงค์ เนื้อหาและวิธีการ ตลอดจนภาษา ให้เหมาะสมกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างและนำ มาแก้ไข

ขั้นที่ 5 ตรวจสอบคุณภาพของชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม โดยเสนอแก่ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item objective congruence : IOC) โดยผลการพิจารณาคุณภาพชุดกิจกรรมแนะแนวอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ซึ่งพิจารณาจากด้านต่าง ๆ ดังนี้ ชื่อกิจกรรม วัตถุประสงค์ ผลที่คาดว่าจะได้รับ แนวคิด ระยะเวลาที่ใช้ สื่อการเรียนรู้ ขั้นตอนการจัดกิจกรรม และการวัดและประเมินผล เพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นที่ 6 ปรับปรุงและแก้ไขชุดกิจกรรมแนะแนวชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นที่ 7 จัดทำชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม สำหรับนำไปใช้จริง

สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

การการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการนำข้อมูลที่ได้จากแบบวัดการทำงานเป็นทีมไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลแบบวัดการทำงานเป็นทีมของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) และนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็น ตารางประกอบการบรรยาย และการแปลผลเป็นระดับ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการทำงานเป็นทีมก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง โดยใช้ค่าสถิติทดสอบค่าที (t-test) พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการทำงานเป็นทีมของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง โดยใช้ค่าสถิติทดสอบค่าที (t-test) พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับดังนี้

ส่วนที่ 1 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบวัดการทำงานเป็นทีมของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวการเรียนรู้แบบร่วมมือ



การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 14
The 14th STOU National Research Conference

ตารางที่ 4.1 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบวัดการทำงานเป็นทีมของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

เวลาการทดลอง	n	m	SD	การแปลผล
ก่อนการทดลอง				
กลุ่มทดลอง	22	119.16	10.92	ปานกลาง
กลุ่มควบคุม	22	123.04	10.33	ค่อนข้างสูง
หลังการทดลอง				
กลุ่มทดลอง	22	142.27	13.65	ค่อนข้างสูง
กลุ่มควบคุม	22	133.45	8.25	ค่อนข้างสูง

จากตารางที่ 4.1 พบว่าก่อนการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม มีค่าเฉลี่ยคะแนนการทำงานเป็นทีมอยู่ในระดับแตกต่างกัน คือระดับปานกลางโดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยการทำงานเป็นทีมเท่ากับ 119.16 (SD = 10.92) และนักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนการทำงานเป็นทีมเท่ากับ 123.04 (SD = 10.33) ส่วนหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมค่ามีค่าเฉลี่ยคะแนนการทำงานเป็นทีมอยู่ในระดับเท่ากัน คือ ค่อนข้างสูง โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนการทำงานเป็นทีมเท่ากับ 142.27 (SD = 13.65) ซึ่งมากกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนการทำงานเป็นทีมเท่ากับ 133.45 (SD = 8.25)

ส่วนที่ 2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการทำงานเป็นทีมก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลอง

ตารางที่ 4.2 แสดงผลการเปรียบเทียบการทำงานเป็นทีมของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว (n = 22)

กลุ่มตัวอย่าง	n	M	SD	df	t	Sig
ก่อนการทดลอง	22	119.13	10.92	21	5.89	0.00074
หลังการทดลอง	22	142.27	13.65			

p < .05

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยในการพัฒนาการทำงานเป็นทีม เท่ากับ 119.13 (SD = 10.92) หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการพัฒนาการทำงานเป็นทีม เท่ากับ 142.27 (SD = 13.65) แสดงให้เห็นว่า ภายหลังการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองมีความสามารถในการพัฒนาการทำงานเป็นทีมสูงขึ้นก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้



การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 14
The 14th STOU National Research Conference

ส่วนที่ 3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการทำงานเป็นทีมของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

ตารางที่ 4.3 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการทำงานเป็นทีมของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	n	M	SD	df	t	Sig
กลุ่มทดลอง	22	142.27	13.65	21	3.065	0.0058
กลุ่มควบคุม	22	133.45	8.25			

$p < .05$

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ภายหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยในการพัฒนาการทำงานเป็นทีมเท่ากับ 142.24 (SD = 13.65) ซึ่งสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่มีคะแนนเฉลี่ยของการพัฒนาการทำงานเป็นทีม เท่ากับ 133.45 (SD = 8.25) แสดงให้เห็นว่า ภายหลังการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนความสามารถในการพัฒนาการทำงานเป็นทีมสูงกว่า นักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสด็จวนชยางค์กุลวิทยา จังหวัดลำปาง ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนการทำงานเป็นทีมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าภายหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลอง มีคะแนนการทำงานเป็นทีมสูงกว่าก่อนทดลองซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้

2. ผลการศึกษาพบว่า ภายหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนการทำงานเป็นทีมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า ภายหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลอง มีคะแนนการทำงานเป็นทีมสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสด็จวนชยางค์กุลวิทยา จังหวัดลำปาง อภิปรายผลตามสมมติฐานได้ ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนแบบวัดการทำงานเป็นทีมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม นักเรียนมีการทำงานเป็นทีมสูงกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมมีคะแนนแบบวัดการทำงานเป็นทีมสูงกว่าก่อนการ



การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 14

The 14th STOU National Research Conference

ทดลอง เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 อันเนื่องมาจากนักเรียนได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพ และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการทำงานเป็นทีม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสด็จวนชยางค์กุลได้จริง กล่าวคือ ในการจัดกิจกรรมมีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ 1) ด้านการยอมรับความแตกต่าง 2) ด้านการทำงานร่วมกัน 3) ด้านการยอมรับความคิดเห็น 4) ด้านค้นหาแนวทางใหม่ที่ดีกว่า และ 5) ด้านการประเมินผลร่วมกัน ซึ่งผู้เรียนมีพฤติกรรมการทำงานเป็นทีมสูงขึ้น ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยเหลือกันและกันในทีม ยอมรับความแตกต่างของเพื่อนสมาชิกในทีมได้ มีความสามัคคีและตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตนเอง มีความรับผิดชอบให้ความร่วมมือ มีปฏิสัมพันธ์ภายในทีม มีการประเมินผลการทำงานของสมาชิกในทีม จะทำให้งานของทีมบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของงานที่วางไว้ อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิไลวรรณ วิไลรัตน์และสรียา หมดอาด้า (2562) ทำการศึกษาการทำงานเป็นทีมของนักศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยผลการวิจัยพบว่า การทำงานเป็นทีมที่เกิดขึ้นจากการเรียนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการทำงานเป็นทีมก่อให้เกิดความรักความสามัคคีระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม เนื่องจากการช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม ได้ฝึกการเรียนรู้ร่วมกับเพื่อน ๆ และการเรียนรู้สิ่งใหม่ร่วมกัน นอกจากนี้แล้วความขัดแย้งกันในการทำงานร่วมกันอันเนื่องมาจากความคิดเห็นไม่ตรงกันและความรู้สึกไม่เท่าเทียมกันในการปฏิบัติงานกลุ่มส่งผลให้นักศึกษาต้องมีการปรับตัวเพื่อให้เกิดการเรียนรู้งาน เรียนรู้การวางแผน และเรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อให้งานสำเร็จและมีประสิทธิภาพ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ (บุตรี จารุโรจน์, 2549 อ้างใน ธมลวรรณ หีบแก้ว, 2565) ซึ่ง การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจที่เน้นให้ผู้เรียนทำงานเป็นทีม และช่วยให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิด อย่างเป็นระบบช่วยพัฒนาผู้เรียนในด้านทักษะสังคม ซึ่งสมาชิกทุกคนจะมีบทบาทหน้าที่ของตนเอง โดยที่เป้าหมายของกลุ่มคือ การประสบความสำเร็จจากงานที่ได้รับมอบหมายร่วมกันและความสำเร็จ ของแต่ละคนนั้นคือความสำเร็จของทีม ดังนั้นสมาชิกทุกคนนอกจากจะรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง แล้วสมาชิกทุกคนจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นภายใต้การเคารพ สิทธิผู้อื่น และมีการสรุปรายงานให้สมาชิกทุกคนได้มีความเข้าใจและเกิดการเรียนรู้ที่ตรงกัน ส่งผลให้ ผู้เรียนให้ความร่วมมือกับสมาชิกในกลุ่ม และผู้สอนได้เป็นอย่างดี มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น มีความกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นของตนเองภายใต้การเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น สามารถควบคุม ตนเองได้เมื่อเกิดความขัดแย้งในกลุ่ม และมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเองเพื่อเป้าหมายของกลุ่ม นอกจากนี้แล้วการแข่งขันทางวิชาการได้นำสื่อความจริงเสริมเข้ามามีบทบาทในเกมการแข่งขันทำให้ ผู้เรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหากิจกรรมได้มากขึ้นส่งผลให้ผู้เรียนสนใจในการทำกิจกรรม เนื่องจาก สื่อความจริงเสริมมีความน่าสนใจและช่วยอธิบายเนื้อหากิจกรรมได้ชัดเจนมากขึ้น ซึ่งกระตุ้นให้ผู้เรียน มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมและมีส่วนร่วมกันภายในทีม รวมถึงสามารถใช้เป็นประเด็นใน การอภิปรายทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มมากขึ้น มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานข้อที่ 2 หลังการทดลองคะแนนแบบวัดการทำงานเป็นทีมของนักเรียนในกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม มีคะแนนการทำงานเป็นทีมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมมีคะแนนแบบวัดการทำงานเป็นทีมสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้กิจกรรมแนะแนวปกติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 อันเนื่องมาจากนักเรียนได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพ และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการทำงานเป็นทีม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสด็จวนชยางค์กุลได้จริง กล่าวคือ ในการจัดกิจกรรมมีองค์ประกอบที่สำคัญ มีขั้นตอนในการจัด



การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 14

The 14th STOU National Research Conference

กิจกรรมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียน มีการใช้เทคนิคต่างๆ ในการจัดกิจกรรม รวมถึงการใช้สื่อประกอบการจัดกิจกรรมที่หลากหลายและเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้นักเรียนได้เรียนรู้ ทำให้นักเรียนเข้าใจในสิ่งที่เรียนได้ง่ายขึ้น เช่น กรณีศึกษา ใบความรู้ เกม นิทาน แผ่นภาพ เป็นต้น ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมแนะแนว จำนวน 12 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที ระยะเวลาดังกล่าวเพียงพอและเหมาะสมในการจัดกิจกรรมตามองค์ประกอบของชุดกิจกรรม ซึ่งประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ 12 ชุดกิจกรรมสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริภัทร บุญยศิลาพันธ์ (2563, น.82) กล่าวว่า การส่งเสริมพฤติกรรมการทำงานเป็นทีมโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเกมแข่งขัน พบว่า เป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ได้ปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเองและสมาชิกในแต่ละทีมได้มีการช่วยเหลือกันและกัน รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นมากขึ้น มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ไสรัจจ์ แสนคำ (2560, น. 1506-1522) ได้ทำการศึกษากิจกรรมจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค LT ในรายวิชาวิทยาศาสตร์ พบว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค LT อยู่ในระดับมากที่สุด 4.32 เมื่อเปรียบเทียบกับผลการทดสอบหลังเรียน ผลการสอบมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นเป็น 7.38 แสดงให้เห็นว่า กระบวนการเรียนการสอนแบบร่วมมือรูปแบบการสอน LT สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เรื่องการรับหุ่นส่วนใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางค่าสถิติ ที่ระดับ .001 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สิริภัทร บุญยศิลาพันธ์ (2563, น.82-84) ได้ทำการศึกษากิจกรรมส่งเสริมพฤติกรรมการทำงานเป็นทีมโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเกมแข่งขันที่มีการจัดสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้แบบเปิดสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย โดยใช้หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการจำนวน 2 วงรอบปฏิบัติการ ผลการวิจัยพบว่า วงรอบที่ 1 ผู้เรียนมีระดับพฤติกรรมการทำงานเป็นทีมบางครั้ง ($\bar{X} = 2.3$, S.D. = 0.56) วงรอบที่ 2 ผู้เรียนแต่ละทีมมีพฤติกรรมการทำงานเป็นทีมดีขึ้นตามลำดับมีระดับพฤติกรรมสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 2.71$, S.D. = 0.46) และความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเกมแข่งขันที่มีการจัดสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้แบบเปิดมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด บางครั้ง ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.54)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีจุดประสงค์เพื่อใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หากต้องการนำชุดกิจกรรมแนะแนวดังกล่าวนี้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างอื่นควรมีการปรับปรุงและประยุกต์ให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง รวมถึงควรมีการทดลองก่อนนำไปใช้จริง

1.2 ควรนำชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมไปประยุกต์ใช้สอดแทรกในการเรียนการสอนรายวิชาต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

1.3 ผู้ที่จะนำชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมไปใช้ควรศึกษาเพื่อทำความเข้าใจ และสร้างความรู้เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีของการทำงานเป็นทีม และเทคนิคการจัดกิจกรรมเพิ่มเติม เพื่อให้การจัดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของแต่ละชุดกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ในแผนการจัดกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ



การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 14
The 14th STOU National Research Conference

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

จากการศึกษาในครั้งนี้ พบว่า ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีมเป็นการช่วยให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีการพัฒนาการทำงานเป็นทีมที่ดีขึ้น ผู้วิจัยจึงคิดว่า น่าจะนำไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นอื่นด้วย ดังนั้นจึงเสนอแนะ ดังนี้

2.1 ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวในการจัดการเรียนการสอนที่สามารถนำมาบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อมีแนวทางในการเสริมสร้างการทำงานเป็นทีมของนักเรียนได้อย่างหลากหลาย

2.2 การวิจัยครั้งต่อไป ควรเพิ่มการเก็บข้อมูลในระยะติดตามผลเพื่อศึกษาความคงทนของการพัฒนาการทำงานเป็นทีมของนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ*. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง
- ชนมน ตั้งพิทักษ์ไกร (2558) *การพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อเสริมสร้างทักษะการทำงานเป็นทีม กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (การงานอาชีพ1) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง กรุงเทพมหานคร. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ. (ปริญญานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต).*
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2558). 80 นวัตกรรม : *การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ* (พิมพ์ครั้งที่ 6, ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ณัฐพันธ์ เขจรนันทน์ ; และคณะ. (2545). *การสร้างทีมงานที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: เอ็กสเปอร์เน็ท
- วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- วิไลวรรณ วิไลรัตน์ และ สรียา หมัดอาด้า. (2562). *ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะการทำงานเป็นทีม ในรายวิชาแผนที่และการแปลความหมายแผนที่ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1. ในการประชุมวิชาการระดับชาติ วลัยลักษณ์ วิจัย 11* (น. 199-206). นครศรีธรรมราช: มหาลัยวลัยลักษณ์.
- สิริภัทร บุญยศิลาพันธ์. (2563). *การส่งเสริมพฤติกรรมการทำงานเป็นทีมโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเกมแข่งขันที่มีการจัดสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้แบบเปิดสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์).* มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2560 – 2579*. กรุงเทพฯ: พรักหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2561). *แนวทางการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา* พุทธศักราช 2561. กรุงเทพฯ:
- อรอนงค์ โฆษิตพิพัฒน์. (2560). *การพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีมด้วยรูปแบบการสอนแบบร่วมมือเป็นทีมในรายวิชาสัมมนาวารสารศาสตร์ พุทธศักราช 2560* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, กรุงเทพฯ.